

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și strălăutate:
Pe un an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N^o 160.

Vineri, 18 (30) Iulie.

1886.

Demonstrațiunile politice maghiare.

I.

Brașov 16 Iulie 1886.

Ungurii nu mai încetă cu demonstrațiunile politice: Ađi în Clușiu, mâne în Pesta, ici contra naționalităților nemaghiare, colo în contra armatei comune, dincolo pentru aspirațiunile lor naționale și de stat. În toate și pretutindenți facă gură mare, ear foile maghiare de toate colorile se întrecă una pe alta în vehemența limbajului și în scornirea de sciri senzaționale.

Unul său altul va dice pôte, că Maghiarii de aceea facă atâta sfară'n țără, pentru că simțindu-se isoiați și puțin la număr, sânt totodată și trebuința de a face sgomot în țără, ca să se credă că-să mulți și puternici și ca ei înșiși să se încurageze prin acesta la fapte mari șovinistice.

Negreșit că și considerațiunile de aceste voră conduce pe arangiatorii de demonstrațiunile din Pesta și din Clușiu. Nu trebuie să uităm însă, că șovinisti ori neșovinisti, Maghiarii au trecut printr'o scôlă politică și că cei ce astăzi conduc politica maghiară guvernamentală și opozițională au crescut în scôla revoluționară, care învăță, că drepturile unei națiuni se iau, nu se cerșesc.

Astfel demonstrațiunile politice ale Maghiarilor se presentă și în lumina unei tactice în luptele lor politice.

Maghiarii nu se lasă de demonstrațiunile, fiindcă pe calea acesta și cu metodul lor de până acum, de a se impune jos și sus, au dobândit succese însemnate politice și au ajuns să predomnescă ađi exclusivă țărâmul viefi publice de stat în Transilvania și Ungaria și să eerceze chiar o mare influință asupra monarchiei întregi.

Demonstrațiunile maghiare au avut până acum efectele lor, cari, pentru un timp cel puțin, au fost favorabile situațiunei politice a Maghiarilor și decă aceste demonstrațiunile — precum sperăm — astăzi nu mai au șansele de odinoră, cauza este, că prin cunoscutele esagerări „patrioții“ s'au deochiat și amenințările lor nu mai bagă în fiori pe nimeni.

Cu toate aceste nu putem să trecem cu vederea, că și în momentele de față, demonstrațiunile din Pesta și din provinciă în contra armatei comune urmăresc o țintă politică și se fac și se continuă cu orecare metodă. Inițiativă la asemeni ocașiuni o iau totdeauna cei din stânga extremă, ei încep cërta, ei amenință și d-lu Tisza întrebunțază apoi ocașiunea de a declara cercurilor influente din Viena, că densusul nu mai pôte apăra interesele tronului și ale monarchiei în Ungaria, decă nu se va face ceea ce se concesiune spre a mulcomi spiritele agitate din țără.

Acăsta amă put-o numi metoda de a face presiune asupra coronei în sensul dorințelor și aspirațiunilor maghiare de astăzi și, judecându după cuprinsul articulelor foilor guvernamentale din zilele ultime, ne vine a crede că d-lu Tisza vrea să pună acăstă metodă în practică și în casul privitor la afacerea Edelsheim-Ianski.

Ce dicea ore deunădile „Pesti Naplo“? — „Dreptul Ungariei e mare... Ungaria are un drept și asupra armatei comune. Ungaria dă soldați. Ungaria dă bani. Ungaria nu pretinde grație, decă își revindică dreptul asupra armatei. Ungaria pretinde reforma armatei comune.“

Apelul pregătit pentru adunarea de popor din Pesta nu amintescă nimic de o armată maghiară independentă. „dér accentuază numai „reforma“ armatei comune, o țintă pe care cei din Pesta cred că o voră put-o ajunge.

Ei demonstră în speranță că voră dobândi

cu o concesiune mai multă, făcându să se întărescă pretinsul drept al Ungariei.

Intêlnirile.

Din incidentul întêlnirii lui Kalnoky cu Bismarck la Kissingen, scrie „Novoie Vremja“ din Petersburg următoarele:

Austria este amenințată de sôrtea Turciei, care căutând ajutor la toate puterile, a devenit jucăria în mâna lor. Când a părăsit Kalnoky Petersburgul, a dus cu sine convingerea, că interesele Rusiei și Austriei nu colidază în măsură așa de mare, precum ar vré să facă a se crede apărătorii de interese de partidă în Viena și Pesta, cari împingă Austria în prăpastie. E posibil, că Kalnoky nu și-a schimbat părerile, dér politica austriacă în Orient nu trăiesce decât în idea, de a pune câtă numai se pôte mai multe piedeci în calea Rusiei.“

„In asemeni împrejurări este neevitabilă conflictul armat. Și totuși există o cale, care duce la o înțelegere și pe care ar fi vrednic de ostentă a-o căuta. Visul Austriei de a câștiga Constantinopolul nu se va implini nicodată. Politica ce-o urmăresce Austro-Ungaria în peninsula balcanică, este un sistem cu două tășuri și acăsta înainte de toate o va sânti ea însăși, pe câtă timp va nutri orbul antagonism în contra Rusiei. În apele turburi bulgare Austria nu pôte afla decât răsboiul. De aceea ar trebui să se dedea cu idea, că Bulgaria aparține de drept sferii de putere a Rusiei.“

La aceste observări „N. fr. Presse“ din Viena, că limbajul acesta e surprindător într'un moment, când d. Giers se pregătesce a merge la Kissingen și a păși în urma lui Kalnoky... — Cine știe însă decă Giers s'a gândit vr'odată a păși în urmele lui Kalnoky?

Francia și Rusia.

Diarele franceze nu sânt mulțumite cu răspunsul ce l'a dat oficiul „Journal de St.-Petersbourg“ în privința demonstrațiunilor făcute la adresa Rusiei cu ocașiunea desvêlirii statuei generalului Chanzy. Astfel „La Liberté“ scrie:

„Diarul din Petersburg a primit cu orecare iritațiune interpretațiunile la care a dată nascere mimica, sau vorbele unui atașat militar rus cu ocașiunea inaugurării statuei generalului Chanzy la Nouart. Politica unui mare imperiu nu atâră delă anecdote de felul acesta, dice organul oficiul al d lui Giers. Fără îndoieță Țarul consultă numai sentimentul său personal, acăsta este adevărata esență a despotismului asiatic, care domnesce în Rusia.“

„Moșul actualului suveran, țarul Nicolae, n'avea altă sfetică decât pe sine; prea puțin îi păsa de manifestațiunile opiniunii publice din imperiul său. Astfel densusul, în contra opiniunii publice, a primit resbelul în contra Turciei, care a adus armata francesă la Crimea și a impedit pentru multă vreme desvoltarea puterii rusesce în Orient. Se pôte ca guvernul din Petersburg să fie dușman republicii franceze; dér este în interesul său să caute alianța francesă. Numai acăsta pôte să-i asigure Rusiei libertatea acțiunilor în Europa și Asia. Ambele țări au dușmani comuni; între ele trebuie să existe o căsătorie, decă nu din iubire, cel puțin rațională.“

Adresa Scupcinei la discursul Regelui.

Membrii Scupcinei sêrbesc s'au presentat în corpore la Rege pentru a-i preda răspunsul Scupcinei la discursul tronului. Regele a primit adresa cu multă amabilitate și a mulțumit representațiunii naționale pentru supunerea și patriotismul ei.

Adresa, care este o parafrază la discursul tronului, promite monarhului că se va conforma dorinței Regelui în privința interesului și progresului național. Poporul sêrb — astfel dice adresa — are totă incre-

derea în Rege, care din cauza zelului prea mare d'a îndeplini sacrele datorii cătră popor, în fața pericolului ce-l amenință, nesocotesce propriul său pericol. Scupcina mulțumesce regelui că a știut să apere interesele naționale, chemându spre mulțumirea națiunei, armata sub drapel, ca să protesteze în contra propagandei de disordine la granițele sale și contra propagandei interesate din peninsula balcanică. Înțelepciunea a reținut pe monarh, atunci când puterile mari s'au opus spre a mai continua resbelul. Poporul însă este și va fi pururea gata a și apăra interesele contra vr'unei schimbări în peninsula balcanică și decă regel pôte conta totu-deuna pe supunerea, entusiasmul și sacrificiul poporului. Adresa mai adăogă că Scupcina constată cu mulțumire că țera stă în bune relațiuni cu cele lalte țări limitrofe și, luând cunoștință de acăstă, promite a da atențiune și rezolva toate lucrările anunțate prin a discursul tronului și termină cu strigătul entusiast: Trăiescă Regele Milan I! trăiescă familia regală!

Rusia și Bulgaria.

Din Sofia i se scrie fôiei „Bud. Korr.“ următoarele:

Rumelia ostică a devenit ađi érași teatrul unor agitațiuni spirituale. Se știe că Rusia a hotărât să zidescă o capelă în amintirea celor căduți în pasul Șipea și un comitet cu consulul rusesc în frunte lucră în Filipopol în acăst scop. Inginerul militar rus Ausvensky s'a numit conducător al zidirii capelei, alăturându-i-se și activul membru al comitetului panslavist din St. Petersburg, prințul Vassiltzkoff. Acesta veni la Filipopol. Indată după sosirea prințului, deputații opozițiunei rumeliote Jurowkoff și Nabutkoff, cari sânt cunoscuți în totă Bulgaria ca agitatori, se duseră din Sofia la Filipopol, unde imediat după sosirea lor încep să apară érași fôia susținută de bani rusesci „Soedinenie“. În acăstă fôia apără acum un articol plin de ură în contra prințului Alexandru, în care acesta e învinovățit, că nu a răsplătit poporului bulgar jertfele ce le-a adus în interesul unirei. Acăst articol a făcut sânge rău în poporul bulgar, care și-a și exprimat desaprobarea în contra „Soedineniei“ și organului lui Zankov „Snietina“, într'o adunare populară ținută la 18 c. în Sofia.

Aici în Sofia se simte tare nisuința unora d'a spăria poporului și pe deputați cu idea unei ocupațiunii rusesce, cu scop d'a seduce prin acăsta la vr'o manifestațiune rusofilă. Dér toate înzadar, poporul rămâne liniștit și leal, camera se ocupă cu afacerile interne ale țării, ér politica esternă nu o atinge. În zilele acestea a apărut în Sofia un articol scris de Zaharia Stoianoff, unul din capii loviturii de stat, care a atras atențiunea tuturor cercurilor politice. Articolul constată, că „Grasdanin“, „Journal de St. Petersburg“, „Nowoje Wremja“, și „Moskowskija Wjedomosti“ aruncă mereu invectivă în contra prințului Alexandru, și apoi dice mai departe:

„Guvernul rusesc urmăresce uciderea regelui până în iad, Rusia o socotesce acăsta de permisă, „numai pentru nefericita noastră Bulgariă“. Pe când în Rusia i se ia dreptul d'a vorbi chiar simplului cetățen, unui om ca Nabocoff, ce umblă încôce și'ncolo în uniformă, îi e permis a însce în foile oficiose o conjurațiune în contra domnitorului unui alt stat. Pe când nenorocita presă rusescă n'are dreptul a scrie decât ca înregistratore, „Grasdanin“, organul prințului Meșcersky, care se redigă în salonul ministrului, are cutezanța a scrie, că „prințul Bulgariei ar trebui să fiă spânzurat de cel d'intêiu arbore mai bun.“

Noi Bulgarii amă declarat deja de repețe ori, că prințul Alexandru e singurul păzitor al neaterării noastre naționale. Amă încercat toate, ca să împăcăm pe cei din Gacina, dér toate de geaba.

Serbia.

Scim că regele Milan a deschis Scupcina la 19 curent printr'un discurs de tron. „Le Temps“ analizând și el acăst document dice că, în majoritatea

lui, elu e consacratu politicei esterne a regatului și relațiilor sale cu Bulgaria. Discursul constată, că Serbia n'a fostu fericită în încercarea ei de a apăra tratatele și de a mântini echilibrul între statele balcanice; ea a cedat dorinței unanime a puterilor și a încheiat pacea cu principatul.

Relațiile Serbiei cu Bulgaria sunt totu așa ca și înaintea resbelului.

Trecendū apoi la politica internă discursul tronului se mărginesce a invita Scupcina să ia cunoștință de legile și decretul promulgate în timpul războiului, și să consacre o mare atenție soluției cestiunei financiare.

Elu trece sub tăcere soluția cestiunei de reorganizare a armatei, care e de altmintealea pusă în alu doilea rând, prin caracterul puțin satisfăcător al situației sale interioare. S'a vădu după rezultatul alegerilor că țera e hotărâtă a nu mai tolera regimul d-lui Garașanin. Cestiunea financiară a guvernului, autobusurile sale de putere, punerea în regie a vinđării tutunurilor au exasperat populația.

Dér iată că opoziția Scupcinei, în locu de a rămânea unită, celu puțin în timpul atacului, se împarte în trei fracțiuni dușmane: liberalii, radicalii și unu grupu de progresiști, care recunosc pe d. Pirociani de șefu. Astfelu guvernul, grația acestei desbinări, grația invalidărilor ce face să se pronunțe, are mâinile libere în Scupcină.

Acastă soliditate chiar a ministerului actualu este unu pericolu. Țera pare hotărâtă, după scirile din Viena, să se scape de cabinetul Garașanin; decă nu va pute isbuti prin mijloce parlamentare. «Le Temps» nu crede imposibilă izbucnirea unei revoluțiuni, care ar pune chiar tronul în pericolu.

Regele e, ca de obicei, perplexu. Cu ocaziunea unei primiri parlamentare elu a anunțat în expresiuni vagi idea de a încredința Scupcinei revisiunea constituției. Dér e forte posibilu, ca, în locu de a înota astfelu în liberalismu, să-i vină de odată ideea de a disolva parlamentul, de a suspenda acțiunea legilor și de a încredința puterea unui ministru cesarianu ca d-nu Christici. Acestu om și aceste măsuru ar aduce pôte ordinea și calmul în Serbia, dér ar fi ordinea și calmul ce precedză revoluțiunile, ér nu reformele.

Rusia și Anglia în Asia.

Țiarului «Tars» i se scrie din Kabul, că Rusia înainteză cu avantu-posturile spre India: nu pe partea Heratului, ci a Turkestanului. Unu curieru sositu în Kabul din Laisabodu de lângă Amu-Darja a adusu Emirului din Afganistanu vestea, că la Taș-Kurganu, reședința Khanatului Vahan, a sositu unu agentu rusu ca să negocieze cu capii de acolo și să-i induplece d'a se lipi de Rusia ca și frații lor din Mervu. Intemplantu-se acum ca propunerea rusescă să fiă primită, avan-posturile rusesci se voru găsi numai într'o depărtare de 30 de mile de primul orașu anglo-indianu Gazanu și ambele imperii uriașe voru fi despărțite numai prin munții Hindușu. După încorporarea Vahanului la imperiulu rusesc, Rușii voru deveni stăpâni peste intrarea răsăriteană a trecătoarei Dora, care duce din Turkestanu directu în India și anume în provincia Lahoristanu. Rusia prin urmare ar pute merge cu armata sa directu spre Raul-Pindî, depositulu centralu de arme alu Englierei în India

SCIRILE ȚILEI.

Se plânge unu Țiaru ungurescu din Clușiu, că în comitatulu Sibiuului se află peste măsură puține școli cu limba de propunere maghiară. Astfelu de școle sunt numai patru. Față cu acestea se află în comitatul 146 școle cu limba de propunere română și germană. Numărul învățătorilor face 332; dintre aceștia știu unguresce 158, nu știu 174. Folia «patriotică» invinovește pe actualulu inspectoru de școle, despre care Țice, că de 8 ani de când se află în oficiu, forte puțin sporu a făcutu pe acestu teren. Poftese mai multu zel și conștientitate, ceea ce până acum Țice, că înzadaru au așteptat dela d. Trauschenfeld. — Ce are să caute școli maghiare între Români?

În școla de moșit din Oradea-Mare se primesc pentru cursul de érnă mai multe frecventante cu stipendiu de stat. Concurențele au să și trimetă petițiunile provădate cu act de botez, de sănătate și de sărăcie până la 20 Augustu n. c. către directorulu institutului, profesorulu Dr. Markus Konrad, în Oradea-Mare.

«Pester Lloyd», vorbindu de esportulu de vite, ce se face din România în Italia și Franca, scrie următoarele: «Exportulu vitelor din România în Italia, care a început dela unu timpu să fiă considerabilu, ia din ce în ce totu mai mari dimensiuni, încatu pare că tranșacțiunile în acestu privință în curendū voru deveni forte solide și bine regulate. Căile ferate române, acordandū mari reduceri de taxe, transportarea vitelor se îndreptă spre Brăila și Galați și de aci apucă calea pe apă până la destinațiune. Există o mare perspectivă că, îndată ce convențiunea franco-română va intra în vigore, se voru face mari cumpărări de vite în România pentru Franca.»

Filoxera a apărut și în vile dela Giorocu în comitatulu Aradului.

D-lu Dr. Piț, profesorulu la Universitatea din Praga, cunoscutulu archeologu și istoriografu filoromân, n călătoria sa spre România s'a opritu două țile la Brașovu. Alaltăeri a plecatu spre Bucuresci.

În noptea de 14 Iuliu n. economilor din Orlatu Ioanu Duma, Petru Bradu, Iosif Doloiu, Iuanu și Petru Munteanu, li s'a cosit de pe câmpu cucuruzele de către nisce răufăcătoare necunoscuti.

Intr'o comună din comitatulu Maramureșu, în timpu de două luni, au murit de dissenteria preste 179 persoane.

Ni se comunică într'o corespondență din Rășinari, pe care nu o putem publica în întregulu ei, că școla de fete de acolo suferă unele neajunsuri, din cauză că învățătorésa, care e și preotésă, mai în fiacare anu e în poziția binecuvântată și astfelu e nevoit să păzescă casa mai multu timp. Ar fi de dorit ca în asemenea împrejurări, învățătorésa să ngrijescă de o suplinitore, ca astfelu să nu suferă școla.

În Viștea de susu unu incendiu le-a pricinuit în 19 Iuliu n., mai multor locuitori o pagubă de 1230 fl. Au ars și 21 de porci. Foculu a fostu pus și criminalulu s'a prinsu.

În noptea de 23 Iuliu n. unu gendarmu austriacu a fostu împușcatu în Gorlica Murowana de nisce grăniceri ruși; din alte părți se raportează însă, că ar fi fostu împușcatu de unu altu gendarmu austriacu.

Gustavu Götl, administratoru alu institutului economicu de învățamentu din Mediasu, care fugise după ce a defraudat o sumă de bani, a fostu arestatu în Aradu.

Inspectorulu școlor române din Macedonia, Apostolu Margăritu, a fostu în țilele aceste în Bucuresci. Întorcendū-se la postulul său duce cu sine doi tineri macedoneni ca profesori la școlele d'acolo.

Celebrulu pianistu rusu Anton Rubinstein va veni, după catu se spune, la Bucuresci, urmându unei invitații a Reginei României. Rubinstein se ocupă în acestu momentu, la Peterhof, cu compunerea unei simfonii, spune «Telegrafulu»

Mare senzațiune a produsu în Triestu arestarea fostului comptabilu alu «Lloydului austro-ungaru» Hermenegild Vida. Se Țice, că acesta e compromis în cercetarea ce s'a pornit contra mai multor căpitan ai «Lloydului» pentru defraudare.

Țiarele din Bucuresci scriu, că espulsatul Săcșanu, care s'a întorsu din Parisu la Ruscicu, s'a dus în țilele aceste la Bucuresci, dér a fostu dusu înapoi cu forța la Ruscicu.

Pertractări cu oferte în România. Camera de comerț și industria din Brașovu a fostu oficialu încunoscinită despre următoarele pertractări cu oferte în România.

1. Construirea a 2 edificii pentru Curtea cu jurați, tribunalu, judecătoria de ocolu și poliția districtului Argeșu pe locul destinat pentru acesta de către primăria din Pitești, după planurile făcute pentru acestu construire. Licitatiunea se face la 20 Augustu (1 Septembrie) a. c. la ora 10 după ameză în localulu primăriei din Pitești, unde reflectanții au să se presinte provăduți cu garanțiile respective. Condițiunile și planurile se pot vedé în fie-care ți de lucru în cancelaria primăriei din Pitești.

2. Construirea drumulu de țera (șoselei Buzeu către scurtesci. Valorea lucrărilor circa 12,351 franci. Licitatiunea se face la 19 (31 Iuliu) a. c. în localulu comitetului permanentu din Buzeu. Reflectanții au să depună o cautiune de 5% din suma amintită mai sus. Condițiunile mai de aproape se pot vedé în fie-care ți în cancelaria numitului comitetu.

Cărți și charte oprite.

D-lu ministru Trefort ne mai procopsese cu ordonanța de sub Nr. 21596, cu data 5 Iuliu 1886, prin care interȚice Istoria universală și Istoria națiunii Românesci, și a Regatului ungaru, de D-lu Dr. George Popu (în Aradu, 1882; tipogr. episcopescă.) pentru că această istoria ar fi falsă și «contra statului» — mai departe opresce Geografia Ungariei și elemente din geografia generală, de D-lu Dr. Nic. Popu, (Brașovu, 1877. Tipogr. Ioan Göt; și Introducere în Geografiu de D-lu Tuducescu, (Aradu 1881 Tipogr. D-lu Réthy Lipot;) aceste cărți, pentru că aru conține agitațiuni contra statului, și numele județelor și orașelor voiescu să-le romanizeze — mai departe charta Ungariei de Thoth A. I. F. de

FOILETONU.

VIORICA.

(poveste)
(Fine.)

Cum se lăți p'în satu vestea că se însoră moșu Vultur, gurile slabe nu-lu mai cruțau nici o leacă nici pe densulu, deși doră nu era de aȚi de er, și nici flacăru fără leac de cunună de musteață, ca să Țici, că să bată fetele după densulu... fără incoale bărbatu de vristă, ba de a puterea fi mai moșu căȚi doră crăciunisă peste 25 de părechii de crăciuni și totu pe atâte Sănvășii și Boboteze petrecuse.

— Multu, veȚi bine, Țiceau de moșu Vultur, că face bine că se-nsoră, că șci, ori și cum o copilă i totu copilă și nu se pricepe ea la tôte, ca și o muieren vröstă, trecută p'în bane și p'în rele. — Déră ce-i mai multu și mai alesu, caru cunosceau mai deapropo pe harnica de veduva din capulu satului și fetele ei, își făcêu o sfântă cruce de dômne păzesc pe tötă lumea! și jălud din inimă pe moșu Vultur, dér mai eu sémă pe Viorica de vieța ce-o aștepta din clipita în care năprasnica de veduva cu fetele ei o intra în casa și'n agonisitul lor.

— Lui moșu Vultur nici că-i păsa de cele ce grăescu gurile slabe, că bag'sémă cea veduva p'în câte de tôte sciea ea, deși apa'n cofă ți-o'nchega, l'o fi făcutu și pe elu de nici n'audia nici nu vedea, ș'apoi într'altă vreme, cine mai scie... Țeu tare nu m'ăși jura... că nu i-or fi prinsu și lui călcăle flacăru de dragostea veduvei din capulu satului, ș'apoi Dômne ferese! p'întru cine pricepe, dragostea-i mare canonu de cine se lęgă, și mai alesu decă s'o poticnit de vr'unu omu de țile,

cum era și tatălu Vioricii că-Țu... bunu-i D-Țeu, déră din omu bunu ți-lu face nebunu și așa ți-lu mână și ți-lu cară și ți-lu duce și ți-lu aduce de ți-lu pörtă ca blăstemulu și așa ți-lu face și ți-lu preface de și epuri ai puté prinde cu densulu.

— Viorica încă nu se lua după gurile omenilor că-Țu de s'ar fi luat în totdeună după câte o mai aȚit ar fi trebuit să esă din lume afară. Fără veȚi... ca o copilă cu minte ce era și măncată de necas, își făcea fire, ba în nevinovăția ei copilărescă încă se bucura, că tatălu ei să 'nsoră și-i aduce — după cum Țicea ea — mamă-n casă și surori două, că veȚi... ori și cum să săturase și densa de atâte amar de singurătate. — Ea se bucura — după cum v'am spus — că Țu doră credea, că la lucru în câmpu și acasa nu-o fi singură și-o avé cine să-i mai dea învățatură, ér când s'o duce undeva șci... cum se ducă tôte fetele de sémă Vioricii, la biserică ori jocu, o avé cine să o tocmescă și cine să o chitescă și cu cine se mergică, ér când o veni acasă, fiă de oriși unde, o afla focu în vatră și cina pe masă.

— Dér vai! tatălu Vioricii s'o insurat și i-o adasă mamă în casă și surori două, dér ce folosu, că-Țu ea totu singură era. Singură la lucru, singură la mănecare și în totu localu singură. — Din nopten nopté ți luera și se chinuia și nimeni pe sfânta lume nu o întreba ori de-i fôme, ori sete. Ea n'avea Duminecă, ea n'avea sərbătore ca și alți creștini și totu nu era bine și pe placu și totu nu intra-n voia la cea hărancă de maște-ă și la fetele ei.

De-ar fi făcutu și de-ar fi lucratu ea ori și ce și câtu de bine și totu densa era cea bătută cu leuca la capu, nimernică, leneșă și prăpădită și n'avea omeniă de doi bani la casă. De o miă de ori să se fi prăpădit de fôme și sete, de frigū și ostenelă, că Țeu nimeni nu

venea să-o vedă ori să-o întrebe; «că ce-i? ori ce-i lipsește? ori nu-i trebuie ceva?... ba nici chiar tată-s'o nu îndrăsnea să-o facă acesta de năprasnica de muieră. —

VeȚi așa își petrecea Viorica mândrele țile ale copilării, de când tată-s'o se insurase. Nu trecea o ți dela D-Țeu în care ea se nu fi plânsu în cimitirulu satului și se nu 'și fi blăstămatu ceasulu și țiuva în care a venit aici pe lume de amarū și de necas și de batjocură la nisce pricopsite de D-Țeu, caru în altă vreme nu erau vrednice, nici să-i treacă pe dinainte. Vai! de câte ori nu plecase ea sêrmana de acasă cu gândulu: ca singură cu mâna ei să 'și facă sémă și să-și osendescă sufletulu, numai să nu tragă câte-o trasu și să scape de necas. Déră apoi érași se lua pe sémă și singură ea pe ea se mângăia și 'și Țicea:

«Că o fostu datu de ore cine
Omulu réu s'ajungă bine,
Și o fostu scrisu de D-Țeu
Omulu bunu s'ajungă réu,
Precum am ajunsu și eu.»

Da! să mângăia sêrmana de densa cu aceea: că așa i-o fostu scrisă și împărțită dela D-Țeu, și apoi bine sciea ea: că fiindu D-Țeu părinte bunu și de o potrivă dreptu către tôte fapțurile sale, nu pôte să 'și întorcă fața pentru totdeună dela unu sufletu dosăditu și necăȚit cum era și ea. — Și nici că s'a înșelat.

Intr'o ți, pe când numai Viorica singură singurea rămăsese acasă, că-Țu doră tată-s'o se dusesse la plugăritu, și mașteră-s'a cu fetele la țergu — după ce își pusesse în rându cele din casă și de p'ingă casă, ca o fată vrednică ce era — luându-și furca 'n brău și fusu 'n mână eși în grădina casei și răzimându-se de tulpina unui mēru umbrosu începă a tôrce. Dér torcea, netorcea sêrmana de ea, căci gândurile grele o apăsau, ér lacri-

semnată, care conține ducatul sârbesc, Timișana, Ardealul, Croația, Slavonia, și județele marginase, granițele militare (Arad, Bettelheim frați propr.); mai departe, desemnă și cartea germană *Schulwandkarte* von Europa de Holb L. (Wolfenbüttel) în care Ungaria nu apare de sine stătătoare. — Aceste cărți sunt oprite în întregă Ungaria și depărtată din toate școlile elementare.

Încă de multă am comunicat dintr-o corespondență ce ni se trimisese din Reșița-Montană, că rău mergu afacerile bisericești gr. or. române d'acolo, și ne-am mărginit a atrage atențiunea autorității mai înalte bisericesti. Se vede însă că lucrurile mergu totu așa înainte, căci etă ce ni se scrie din nou:

Reșița-Montană, Iuliu 1886.

Prin această epistolă vin a vă ruga, On. d-le Redactor, să bine-voiți, la cele publicate în Nr. 83 alu d'iarului „Gaz. Trans.“, a da locu mai josu însemnatelor mele rânduri ca complectare la întrebarea pusă: „Cine este vina pentru demoralizarea și destrăbălarea poporului român în unele părți?”

Vina pentru demoralizarea și destrăbălarea poporului român din comuna noastră R. M. sunt numai d-nii membrii ai comitetului parochial. Decă 'și-ar fi făcut și împlinit datorițele lor cuviinciosu la arătarea făcută contra foștilor lepitropi încă în anul 1883, atunci nu s'ar fi născut ură între noi. Densii însă în timpul de presinte aruncă fapta unu pre altu, veda însă a cui este vina. Așa au făcutu cu d-lu protopopu și așa au făcutu cu avocatul sinodului diecesan, d-lu Ioan Budinteanu, din Bocșa-Mont., d'icându-i ca să se lase de a continua procesul mai departe, că ei voru căuta ca să aducă toate lucrurile și socotelile protocolelor bisericesti în ordine; der ce au făcutu până de presinte? Au adus numai rău între poporul nostru, ba în Februarie a anului curg. au adus în S-ta noastră biserică gendarmii, pentru a escorta pre acele persoane care s'au interesat și se interesază și până de presinte de S-ta noastră biserică din comuna R. M.

Simtu o mare durere, când vedu rătăcirea în care se găsescu cei ce se pretind chemați a lucra pentru binele poporului, și durerea mi-e cu atât mai mare, cu câtu mare parte din cărturarii noștri — onore excepțunilor — se folosescu de cartea ce au învățat-o tocmai spre răul nostru. Atât deocamdată.

Deva, 26 Iulie 1886.

Stimate D-le Redactor! Când s'au făcutu alegerile din urmă în reprezentanța opidului Deva, alegătorii români și maghiari s'au consultat în mai multe rânduri și rezultatul a fost, că „restaurațiunea” s'a făcutu în bună înțelegere, alegându-se toți cu aclamațiune.

De primaru s'a alesu unu neguțătoru armenu din Hațeg, în speranța și pe basa asigurărilor date de elu și de partizanii săi, că ca omu trecut în ani, așadără ca omu expert și moderat, deși cu cunoștințe administrative foarte mărginite — va sci să fiă mijlocitoru de bună înțelegere, între cei ce de mai nainte, prin neomenose uneltiri și terorizări, s'au instrăinat.

Speranțe deșerte, căci d-nul primaru îndată ce apuca fr scaunul său, deveni o jucărie, unu instrumentu în mâna celor, cari voru să derăgă și treburile opidului nostru, și așa în locu de a domoli spiritele, în locu

de a apuca pe o cale de reconciliare, — în locu să stângă ici și colo focul, d-lu primaru este totdeuna în fruntea învrăjbitorilor și d'incă își croesce la planuri, cum s'ar puté face o galceavă nouă, care să convină și celor de susu.

Credu, că vă sunt în viuă memoriă desbaterile, când cu tăblițele din colțurile stradelor, când patențații patrioți — în urma inițiativei primarului, — luară refugiu a invoca sântul nume alu „Statului maghiaru” și prin elu a mântui Deva de perire, făcându să se nască o dispută politică, când bietul nostru opidu nu e în stare să plătescă oficialii, căci deja înotă în datorii.

Astăzi d-lu primaru seversu unu nou act patrioticu. Precum se scie, opidul Deva n'a avut localități pentru oficialii săi și așa anul acesta a decisu, a edifica pe bani luați împrumutu casa orașului.

A descrie rolul și luptele primarului și în această cauză, ar recere timp și spațiu mai multu, ajungă a spune pe scurtu, că intrigile și svêcolirile lui au avut rezultatul, că fiindu-ne impus de susu, ori vremu ori nu vremu, ori avem bani ori nu, — trebuie să edificăm casa orașului.

Primarului nostru neastempertu, intr'o nopte neliniștită, îi veni idea, să facă unu memorialu despre edificarea casei orașului și să-lu așeze în fundamentul noului edificiu.

Măne și se scolară și face de scire prin unu avisu scurtu reprezentanților opidani, că elu invită pe reprezentanții opidani la festivitatea punerii fundamentului casei orașului. Acestă procedere incorectă și ilegală a primarului a indemnătu pe unii din reprezentanți a cere deslușiri, că: cum și în ce chip, — pe ce basă și din inputernicirea cui se inscenază aceea festivitate, așa intr'unu timpu scurtu și fără ca să spună măcaru că în ce mod și în a cui nume se inscenază? D-lu primaru însă a denegat a da răspuns la întrebările făcute, ba a fostu atât de nesocotit, de a îndrăsnit cu amenințări nedemne a se feri și a se ascunde formalu, ca să nu dea nimeni față cu elu, până va juca rolul său de paiătu.

Ei, și pentruce atâta secretu, pentruce așa o fugă mare? Pentruce a denegat primarul arătarea actualu, ce era să fiă pus în fundamentul zidului? Răspunsul e scurtu: Armneul nostru a voit să se arete de nou patriotismul și maghiarismul său prin aceea, că „memorialul său” l'a compus numai unguresce, și deci numai în acea limbă se va pune în fundamentul zidului — așa posteritatea va avea unu nou documentu, că în Deva în anul 1886 Iulie 26 au locuit numai și numai Maghiari.

Aflându de această nouă comedie a primarului reprezentanții români, au cerut deslușiri prin trimișii lor, dela primaru. Aceștia însă, pe lângă cea mai mare istețime, nu au putu da față cu primarul, căci fugia de ei, ca dracul de tămăia.

În o astfel de situațiune, ce era deci de făcutu, decât că reprezentanții români, — pentru a încungiura orice fel de inconveniente, — de cari d-lu primaru așa se vede, n'are nici o temere, demonstrativu s'au depărtat dela zidurile casei orașului, lăsându acolo singuri pe fii lui Arpad și Tuhtum se cânte „Hazádnak rendületlenül” și să ciocănescă, cu ciocanul împodobit cu pantlică roșu-albu-verde, și să țină vorbiri câte voru sci. —

La viitoare adunare reprezentanții români voru în- treba pe d-lu primaru pentru faptul de astăzi, când speram că nu se va puté ascunde fără răspuns. —

Până atunci îi d'icem și D-sale șt acelor, cari îl mișca pe sfora, ca să le fiă de bine. —

Corespondențal.

Ultime sciri.

Cetim în „Voința Națională” dela 17 (24) ale curentei:

Diarele de opozițiune, în specialu „Epoca” și „Națiunea”, au publicat diferite sciri, unele mai fantastice decât altele, cu privire la reintrarea în țera a d-lui G. Secășanu, care a fostu espulsat peste frontieră. Etă adevărul în această privință:

D. G. Secășanu, fără a adresa guvernului o prealabilă cerere pentru a reentra în țera, cum au făcutu alți espulsați, din cari unii s'au și reîntors în țera, a venit în Capitală. Prefectura poliției, în locu de a aplica legea față cu d-nul Secășanu, care pentru acestu faptu ar fi putut fi pedepsit cu închisore de 6 luni, a învitat pe d. Secășanu să părăsescă țera și l'a reconducu printr'unu agentu al ei la Giurgiu, de unde s'a imbarcatu pentru Rusciuk.

Câtu despre asertiunea d'iarului „Epoca”, că agentul poliției a fostu însoțit și de unu agentu secretu alu legațiunei austro-ungare, ea este o curată născocire a redactorilor susu numitei foi, cari se vede că nu cugetă decât la agenți secreți ai diferitelor legațiuni străine și judcă și pe alții după ei.

Adunări populare în afacerea Edelsheim-Iansky se voru ține și în Stuhlweissenburg și Gran. Foile guvernamentale se lapedă de ori ce responsabilitate pentru aceste mișcări, aruncându totă vina pe partida independentă. Se scie însă că în Seghedin e amestecat în mișcare și membrul partidei guvernamentale Dr. I. Magyar. Ce d'ic foile guvernamentale la acesta?

Ministrul austriacu de comerțu Bacquehem a adresat camerelor de comerțu și industria o circulară în afacerea tractărilor pentru încheierea convenției comerciale cu Italia și Germania. Ministrul accentuează în ordinațiune, că susținerea și lărgirea piețelor străine pentru produsele noastre economice și industriale se potu obține numai prin tractate cu tarife convenționale și că aci țintesc guvernul c. r. Acestă declarațiune însemnă o schimbare pe tărumul politice vamaie, căci ea conține tocmai contrarul acelei politice comerciale ce s'a urmat de șapte ani în oficiul comercialu austriacu. Pote că nu e nici fără însemnătate, că ordinațiunea-circulară s'a adresat camerelor comerciale tocmai în ziua, în care contele Kalnoky s'a întorsu din Kissingen.

Concertu. Atragemu atențiunea publicului asupra seratei artistice ce o arangiază astăzi, Joi sera, în sala dela Nr. I cântăreții Odry Lhel și Solymosi Elek cu soția sa.

Editor: Iacobu Mureșianu.
Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

mele din ochi o năpădeau părăe și din asta ceea incepu a plânge. Der plângea, plângea și se dăolea (jăluia) și și blăstăma ursita ce i-o fostu împărțită, der nu dora că-i era bine — că de bine nimeni nu mai plânge — fără ca să și mai inee vaiul și amarul, unde se vedea așa de singur și părăsit în lume. Singură d'eu... ca cucul și părăsit ca frunza în codru. — Că-d'eu n'avea frați, n'avea sorori, n'avea mamă, n'avea tată, că de când tată s'o și-o adus nevastă în casă, nici grija nu i-o avea, — nu că dora nu l'ar fi lăsat inima, fără... că așa era voia mașteră-s'a. Dera apoi mai veninduși în fire și ștergânduși cele lacrimi ce-i ardeau obrazii, incepu erași a torce, a torce și a cânta o doină de jale și de bănat, — așa cum îi era trailul și-i spunea inima, — și cum scie să și cânte numai unu sufletu de femeă necăjită și de sorte asuprită.

Și cum sta ea colea singură în grădină lângă a mărului tulpină și plângea și suspina și torcea și cânta că:

De-ar da D-șeu să deie
Cine-i necăjită să peie;
Cui îi bine să trăiescă
De lume să se hrănescă.

fără de veste numai ce se trezesc, că înaintea ei stă unu struțu de voinic, nu mai mândru, tineru și frumos și chibit și prefăcut, fără de gândea că nu-i alta fără'i priane (chiari) ruptu din sora și lăsat aieva pe pământu, ca să mângăe, indulcescă și mântuescă pe unu sufletu necăjit. Ca înmărmuritu sta elu înaintea Vioricii cu mâile cruce și nu vrea a-și crede ochiloru de ceea ce vedea. Nu scia elu capu cu samă, ori de-i s'apără omenescă copila ce torcea, plângea și cânta, ori dora vre-o d'ina nădrăvană, ori în altă vreme vre-unu

ângeru din ceru venit pe pământu. Dară nici d'ina nădrăvană din munți neamblați și stânci nepetrunse, și nici inger scorbit din cer nu era copila ce-o vedea înaintea lui fără făptură omenescă ca și toți omenii, fata lui moșu Vultur, frumoasă și drăgălașa Viorica. Și cum stau ei acolo amândoi, voinicul necunoscut și Viorica, și cum se uitau ei unul la altu, erau nu mai mândri și mai frumoși, fără de gândea că luceafărul de sera și dimineță s'a întelnit față în față.

— Ca înmărmuriti steteau ei acolo amândoi și vorbe'ntre densi nu schimbau, der nu că dora n'ar fi vrut, fără că nu se mai săturau de a se privi și nu slau de unde să începă. Abia intruț târziu voinicul străin, înalt și frumusetu, ca și trasu printr'unu inel, prinse pe Viorica de mână, își puse o mână pe inimă, îi șopti în taină ceva la urechi, ea îi făcu unu semn din capu, bagsamă, că se invoesce și fără de-a mai schimba vr'unu legănatu cuvântu bateru între densii, și fără de-a lăsa vre-o vorbă lui moșu Vultur, că în care parte de lume a plecatu, decât o lungă căutătură, unu oftatu din inimă și o părechia de lacrimi mormentului cu erbă verde a — fiă odihnită — mumei sale din progadea satului — o apucară pe drumu în susu, ținându-se mână la mână și Viorica cântându:

„Cine ne-o strica pe noi,
Pe noi bade pe-amândoi,
Aibă casa cucului,
Și odihna vântului.

— Că d'eu cucul n'are casă,
Nici vântul țera alesă;
Și cucu n'are hodină,
Nice vântu țera lină.”

Și cine ne-o despărți:

„Naibă pâne d'albă n masă,

Nice tignă-ntr'a lui casă.

Nici copii de mângăere,

Nice lacră-mi-ndurere,

Fără'n amar și suspine,

Săși petreacă a lui zile.”

Voinicul însă făcându-i fire și mângăindu-o îi d'icea:

„Copiliță Viorică,

Cu ochisoru de porumbiță,

Cu trandafir pe guriță,

Pena corbului-n costiță,

Grijă dragă nu avea,

Că cineva ne-o strica,

Frică-n tine nu simți,

Că noi dor' ne-am despărți,

C'omă trece peste hotarū,

Și-om trăi fără amarū,

Și-om eși din astă țera,

Și-om trăi fără ocară

În dragoste și-ntigneală.”

Cum și-o cântat așa a și făcutu. — Cându nici cu gândul nu gândea era eșit din satu afară, încă lecați pe doi armăsari ca și doi bălauri și trecuți peste hotarū în altă țera, unde unu popă îi cununa și trăiră multe zile fericite și de supărări scute. — Era eu cinstit boeri și mari boerese după ce șequi la masă și vă spusei o poveste cam mincinosă:

„mă închină cu cânteculū,

ca codrul cu frământulū,

poftă bună veselii,

și-mi faceți parte și mie.”

Lugoșu, 1886.

Ioanū Dologa.

Cursul la bursa de Viena

din 26 Iulie st. n. 1886

Rentă de aur 4%	106.95	Bonuri croato-slavone	105.26
Rentă de hârtie 5%	94.85	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	100.—
Imprumutul căilor ferate ungare	154.60	Imprumutul cu premiu ungh.	123.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (1-ma emisiune)	101.—	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	126.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (2-a emisiune)	128.50	Renta de hârtie austriacă	85.25
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (3-a emisiune)	120.—	Renta de arg. austr.	86.10
Bonuri rurale ungare	105.20	Renta de aur austr.	120.40
Bonuri cu cl. de sortare	105.10	Losurile din 1860	142.20
Bonuri rurale Banat-Timșu	105.20	Acțiunile băncii austro-ungare	873.—
Bonuri cu cl. de sortare	105.10	Act. băncii de credit ungh.	288.—
Bonuri rurale transilvane	105.20	Act. băncii de credit austr.	280.70
		Argintul — Galbin împărătesc	5.92
		Napoleon-d'or	10.—
		Mărci 100 imp. germ.	61.85
		Londra 10 Livres sterlinge	126.—

Bursa de București.

Cota oficială dela 15 Iulie st. v. 1886.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	93—	93 ¹ / ₂
Renta rom. amort. (5%)	97 ¹ / ₄	97 ³ / ₄
> convert. (6%)	88 ¹ / ₄	88 ¹ / ₂
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	33—	34—
Credit fonc. rural (7%)	102 ¹ / ₄	103—
> „ „ (5%)	87 ¹ / ₂	86—
> „ „ urban (7%)	100 ¹ / ₂	101—
> „ „ (6%)	91 ¹ / ₂	92—
> „ „ (5%)	83—	83 ¹ / ₄
Banca națională a României 500 Lei	1010	1020
Ac. de asig. Dacia-Rom.	265	270
> „ Națională	215	225
Aur contra bilete de bancă	13 ³ / ₄	14.00
Bancnote austriace contra aur.	2.02	2.03

Cursul pieței Brașov

din 27 Iulie st. n. 1886.

Bancnote românești	Cump.	8.63	Vënd.	8.64
Argint românesc		8.55		8.60
Napoleon-d'or		9.97		10.—
Lire turcesc		11.27		11.30
Imperial		10.26		10.29
Galbeni		5.88		5.92
Scrisurile fonc. »Albina»		100.—		101.—
Ruble Rusesc		122.—		123.—
Discontul				7—10 % pe an.

Nr. 600.
1886.

Concursu.

La școlile reuniunii fostilor grănițeri din regimentul I român sunt de ocupat pe calea concursului următoarele stațiuni învățătorești:

1) Postul de învățator dirigente la școla din Cugieru, comitatul Huniadori, cu salariu anual de 300 fl. v. a. din fondul centralu, apoi cuartiru și lemne de focu.

2) Totu la școla din Cugieru, postul de învățator adjunctu, cu salariu de 180 fl. precum și relutu de locuința, eventualu cuartiru naturalu și lemne de focu după trebuința.

3) Postul de învățator secundaru la școla din Mărgineni, comitatul Făgărașului, cu emolumentele: 180 fl. salariu, cuartiru și lemne de focu. In fine:

4) Postul de învățator adjunctu la școla din Tohanulu vechiu, comitatul Făgărașului, pe lângă salariu de 150 fl. locuința in edificiulu celu nou alu școlei și lemne de focu.

Reflectanții la aceste posturi au să-și substernă suplicele instruite cu diplome de calificațiune stătu din studiile pedagogice cătu și din limba maghiară și eventualu cu alte documente legali, celu multu până in 15 Augustu a. c. st. n. la:

Comitetulu administratoru de fondulu scolasticu alu fostilor grănițeri din regim. I. rom. in Sibiu.

Anunțiu de esarendare.

Bunulu dela Cutu a seminarului teologicu gr. cat. din Blășiu, aprupe de Sas-Sebeșu și de Merceua, constatoru din 288 jugere 404^o locu aratoru, din 210 jugere 19^o fenașurituru și grădinu, din 247 jugere 813^o pășune deja segregată, din 9 jugere 140^o viiu, mai de parte din dreptulu regalü de cărcimăritu din Cutu, și la Silvașiu, precum și din cărcima din Sasu-Sebeșu, — se dă in arëndă pe calea licitațiunei publice, pe periodulu de 6 (șese) ani, încependu din 24 Aprilie 1887 până in 24 aprilie 1893.

Licitațiunea se va ține in 1 Augustu a. c. st. n. la 10 ore a. m. in cancelaria advocaturei archidieceșane. — Doritorii de a licita au a depune unu vadiu de 10% dela suma de esclamare de 4800 fl. v. a.

Până la începerea licitațiunei se primesc și oterte sigilate și pro-vedute cu vadiulu de 10%.

Condițiunile de licitațiune se potu vedea in cancelaria subscrisului. Blășiu, in 21 Iulie 1886.

Ludovicu Csato.

adv. archidieceșan.

Mersulu trenurilor

pe linia Predealu-Budapeșta și pe linia Teiușu-Aradu-Budapeșta a calei ferate orientale de statü reg. ungh.

Predealu-Budapeșta					Budapeșta-Predealu					Teiușu-Aradu-Budapeșta				Budapeșta-Aradu-Teiușu.				
	Trenu de persoane	Tren accelerat	Trenu omnibus	Trenu omnibus		Trenu omnibus	Tren accelerat	Trenu omnibus	Trenu de persoane	Trenu omnibus		Trenu omnibus	Trenu omnibus	Trenu de persoane		Trenu de persoane	Trenu accelerat	Trenu omnibus
București	—	4.50	7.45	—	Viena	—	—	—	—	—	Teiușu	11.09	—	3.56	Viena	11.00	—	—
Predealu	—	9.32	12.50	—	Budapeșta	6.47	1.45	3.15	6.20	8.00	Alba-Iulia	11.46	—	4.27	Budapeșta	8.05	—	8.00
Timișu	—	9.56	1.09	—	Szolnok	10.37	3.44	7.29	9.11	11.40	Vințulu de josu	12.20	—	4.53	Szolnok	11.02	—	11.40
Brașovu	—	10.20	1.40	—	P. Ladány	1.44	5.21	8.27	11.26	2.31	Șibotu	12.52	—	5.19	Aradu	11.12	—	12.00
Feldiöra	6.22	—	2.27	—	Oradea mare	5.33	6.41	—	1.28	—	Orăștia	1.19	—	5.41	Glogovațu	3.37	—	5.25
Apatia	7.01	—	2.55	—	Vărad-Velencez	—	—	9.45	2.00	—	Simeria (Piski)	1.48	—	6.08	Gyorok	4.13	—	6.19
Agostonfalva	7.33	—	3.38	—	Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	—	Deva	2.35	—	6.39	Gyorok	4.38	—	6.46
Homorodu	8.01	—	4.17	—	Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	—	Branicica	3.04	—	7.04	Paulișu	4.51	—	7.00
Hașfaleu	8.45	—	4.47	—	Rév	—	7.42	11.36	3.18	—	Ilia	3.36	—	7.29	Radna-Lipova	5.10	—	7.23
Sighișora	10.29	—	5.42	—	Bratea	—	—	12.10	3.41	—	Gurasada	3.50	—	7.41	Conopu	5.38	—	7.51
Elisabetopole	10.39	—	7.37	—	Bucia	—	—	12.43	4.01	—	Zam	4.25	—	8.12	Bărzova	5.57	—	8.10
Mediașu	11.19	—	8.01	—	Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	—	Soborșin	5.09	—	8.49	Soborșin	6.42	—	5.58
Copșa mică	11.54	—	8.21	—	Huedin	—	9.01	2.56	5.08	—	Bărzova	5.56	—	9.29	Zam	7.14	—	9.28
Micăsasa	12.12	—	9.05	—	Stana	—	—	3.29	5.27	—	Conopu	6.18	—	9.49	Gurasada	7.43	—	9.56
Blășiu	12.56	—	9.43	—	Aghiriș	—	—	4.00	5.50	—	Radna-Lipova	6.57	6.14	10.23	Ilia	8.01	—	10.17
Teiușu	1.30	—	10.02	—	Ghirbău	—	—	4.18	6.02	—	Paulișu	7.12	6.30	10.37	Branicica	8.21	—	10.38
Crăciunelü	1.45	—	10.30	—	Nedeșdu	—	—	4.35	6.24	—	Gyorok	7.27	6.47	10.52	Deva	8.47	—	11.05
Teiușu	2.11	—	10.50	—	Clușiu	10.01	10.28	5.05	6.43	—	Glogovațu	7.56	7.17	11.18	Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Aiudu	2.55	—	11.29	—	Apahida	10.26	—	—	7.03	—	Aradu	8.10	7.32	11.32	Orăștia	10.10	—	12.24
Vințulu de susu	3.17	—	11.47	—	Ghiririș	10.52	—	—	7.26	—	Szolnok	2.39	—	4.5?	Șibotu	10.34	—	12.53
Uiöra	3.24	—	11.35	—	Cucerdea	12.37	—	—	8.51	—	Budapeșta	3.16	—	5.10	Vințulu de josu	11.04	—	1.22
Cucerdea	3.31	—	1.04	—	Uiöra	1.36	—	—	9.31	—	Viena	6.50	—	8.16	Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Ghiririș	3.31	—	1.39	—	Uiöra	1.48	—	—	9.43	—	Teiușu	—	—	6.05	Budapeșta	12.05	—	2.24
Apahida	4.09	—	2.07	—	Vințulu de susu	1.57	—	—	9.51	—								
Clușiu	4.09	—	2.07	—	Aiudu	2.06	—	—	9.58	—								
Nedeșdu	5.36	—	2.07	—	Teiușu	2.46	—	—	10.24	—								
Ghirbău	5.56	—	3.08	—	Crăciunelü	3.01	—	—	10.44	—								
Aghiriș	6.16	—	5.08	—	Blășiu	3.45	—	—	11.28	—								
Stana	6.37	—	5.35	—	Micăsasa	4.03	—	—	11.44	—								
Huedin	6.53	—	8.00	—	Copșa mic	4.45	—	—	12.18	—								
Ciucia	7.08	—	8.34	—	Mediașu	5.05	—	—	12.36	—								
Bucia	7.34	—	8.59	—	Elisabetopole	—	—	—	1.22	6.01								
Bratea	7.55	—	9.34	—	Sighișora	—	—	—	1.56	6.40								
Rév	8.35	—	10.16	—	Hașfaleu	—	—	—	2.34	7.20								
Mező-Telegd	8.53	—	12.17	—	Homorodu	—	—	—	3.02	8.01								
Fugyi-Vásárhely	9.12	—	12.47	—	Agostonfalva	—	—	—	4.41	10.05								
Vărad-Velinte	9.31	—	1.21	—	Apatia	—	—	—	5.30	11.02								
Oradea-mare	9.31	—	2.05	—	Feldiöra	—	—	—	6.03	11.37								
P. Ladány	10.06	—	3.08	—	Brașovu	1.09	—	—	6.35	12.14								
Szolnok	10.25	—	3.39	—	Timișu	1.55	5.45	—	7.14	1.09								
Buda-peșta	10.35	—	3.55	—	Predealu	2.53	6.22	—	—	2.48								
Viena	10.41	—	4.06	—	București	3.28	6.47	—	—	3.23								
	10.51	—	10.37	—					—	4.56								
	12.37	—	1.45	—					9.35	11.45								
	2.58	—	5.34	8.22														
	6.00	—	10.05	10.30														
	—	—	10.50	—														
	3.00	8.50	6.05	—														

Nota: Orele de nopte suntu cele dintre liniile gröse.